

kommende. De udenlandske Selskabers og Foreningers herværende befuldmægtigede ere medansvarlige for Skatten.

Skattepligtige Selskaber og Foreninger skulle til vedkommende Kommunalbestyrelse (jfr. § 18) aarlig inden Udgangen af April Maaned indgive en af Bestyrelsen eller af en af denne dertil bemyndiget Person underskreven Angivelse, indeholdende Indtægter og Udgifter for Virksomheden i Regnskabsaaaret, i Overensstemmelse med et af Indenrigsministeren affattet Skema. Denne Angivelse indgives, hvad enten Virksomheden har medført Nettoindtægt eller ikke, og hvis der foreligger et ad mekanisk eller kemisk Vej mangfoldiggjort Regnskab, skal dette vedlægges Angivelsen. Forsømmer Bestyrelsen at indsende behørig Angivelse i rette Tid, ifalder den en daglig Bøde af 10 Kr. fra den Dag, Paamindelse fra Kommunen derom er modtagen, indtil Angivelsen er indgiven.

Skattepligten ifølge nærværende Paragraf er ikke betinget af nogen bestemt Varighed for Virksomhedens Udøvelse. Naar en af de her omhandlede Virksomheder drives i en Kommune i kortere Tidsrum end et Aar, bliver Skatten at ansætte efter den i det paagældende Tidsrum oppebaarne Nettoindtægt af Virksomheden.

§ 17.

Under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdelinger (Filiaer) samt for udenlandske Forsikringsforetagender ethvert af disses Agenturer, for saa vidt de ere bemyndigede til at afslutte Retshandler eller modtage Betaling af skyldige Beløb, betragtes som selvstændige Selskaber, der ere skattepligtige til den Kommune, hvorfra Filialen eller Agenturet bestyres. I Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren endeligt, om en Forretningsafdeling er at betragte som en Filial.

§ 18.

Er det kun i een Kommune her i Landet, et af de i §§ 16—17 ommeldte Selskaber driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt, tilfalder hele Skatten denne Kommune.

Drives Virksomhed eller oppebæres Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fordeles Skatten mellem disse efter følgende Regler og kan ikke uden samtlige andelsberettigede Kommuners Samtykke sættes lavere end den højeste Skatteprocent for de paagældende Kommuner (jfr. dog § 16, 1ste Stykke).

Den Kommune, hvori Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde, betragtes som Opholdskommune og faar forlods 10 pCt. af det paalignede Beløb. Dernæst faa de Kommuner, hvorfra Selskabet oppebærer Tiende eller anden Afgift af fast Ejendom, derunder Forpagtningsafgift eller Leje, af den fra disse Indtægtskilder stammende Nettoindtægt vedkommende Kommunes personlige Skatteprocent (jfr. § 8). Resten fordeles imellem samtlige berettigede Kommuner i det Forhold, hvori Nettoindtægten i øvrigt maa anses for at være falden i dem, hvorved bliver at iagttage, at ved Forsikringsforetagender anses Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som Bruttoindtægten, at ved andre Foretagender anses som Regel Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i Forhold til Summen af de Lønninger, herunder ogsaa Tantiømer, Arbejds løn og Overskudsandele, som i det sidst forløbne Regnskabsaar ere blevne udbetalte til de ved Virksomheden i hver af de paagældende Kommuner beskæftigede Personer, dog saaledes, at ingen Lønning beregnes med et større Beløb end 2,000 Kr., samt at, hvor ingen af disse Fordelingsregler maatte være anvendelig, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at fastsætte, i hvilket Forhold Nettoindtægten skal anses for at være falden i de enkelte Kommuner.